

بررسی سینتیک و مکانیسم پلیمرشدن پیوندی ناهمگن آکریلیک اسید بر سلولوز با آغازگر سریک آمونیوم نیترات

Kinetics and Mechanism of Heterogeneous Graft Polymerization of Acrylic Acid onto Cellulose Initiated with Ceric Ammonium Nitrate

محمد تقی تقی‌زاده، نادر عبدالی

دانشگاه تبریز، دانشکده شیمی، آزمایشگاه سینتیک شیمیایی

دریافت: ۷۶/۹/۱۲، پذیرش: ۷۶/۹/۴

چکیده

پلیمرشدن پیوندی ناهمگن آکریلیک اسید بر سلولوز در محلول آبی بوسیله سریک آمونیوم نیترات انجام شده است. مناسبرین شرایط پیوندزنی برای سیستم مونومر-آغازگر با تغییر دادن دما، غلظتهاي مونومر، آغازگر و سلولوز بدست آمده است. سینتیک پلیمرشدن پیوندی آکریلیک اسید بر سلولوز در محلول آبی با تیتراسیون اسید-باز مطالعه شده و مکانیسم مناسب برای آن پیشنهاد شده است. انرژی فعالسازی در محدوده دمایی $C = 25\text{--}45$ برابر $11/61 \text{ kcal/mol}$ بود. نتایج تیتراسیونهای اسید-باز با برم سنجی تایید شده است.

واژه‌های کلیدی: سینتیک، پلیمرشدن پیوندی، آکریلیک اسید، سلولوز، یون سریک

Key Words: kinetics, graft polymerization, acrylic acid, cellulose, ceric ion

اسید بکار رفته نیز بستگی دارد. در بین تمام سیستمهای اکسایشی-کاهشی که تا به حال برای واکنش پلیمرشدن به صورت آغازگر مصرف شده است، یون سریک چهار والانسی خلیلی جالب به نظر می‌رسد [۱-۷]. چون پیشترین درصد پیوند خوردگی را ایجاد می‌کند. در این پژوهش، آثار غلظت آغازگر، مونومر و سلولوز بر پلیمرشدن پیوندی آکریلیک اسید (AA) بر سلولوز آغاز شده با سریک آمونیوم نیترات (CAN) در محیط آبی بورسی می‌شود. پلیمرشدن پیوندی بطور سینتیکی مطالعه شده و انرژی فعالسازی و درجه واکنش نسبت به غلظت مونومر، آغازگر و سلولوز معین شده است و همچنین مکانیسم مناسبی برای پلیمرشدن پیوندی پیشنهاد شده است.

مقدمه
پیوندزنی روشنی مناسب برای اصلاح برخی از خواص پلیمرهای طبیعی یا سنتزی است. استفاده از یون سریک یکی از جالبترین روشها برای پیوندزن مونومرهای وینیلی یا آکریلیک بر پلیمرهایی است که دارای گروههای عاملی قابل اکسایش‌اند. رادیکالهای آزاد بر پیکره پلیمر بوسیله یونهای سریک تشکیل می‌شود [۱]. سرعت ابتدايی پلیمرشدن و درجه تبدیل نهایی مونومر به پلیمر پیوند خوردگی با افزایش غلظت مونومر و سلولوز افزایش می‌یابد و تعداد محلهای پیوند خوردگی با افزایش غلظت نمک سریک زیاد می‌شود [۲]. از سوی دیگر، پلیمرشدن پیوندی یون سریک شدیداً به pH سیستم وابسته است [۳-۶] و اثر آن نه تنها به غلظت اسید بلکه به ماهیت

مانده در آون در دمای 60°C خشک شده و سپس در دسیکاتور حاوی فسفریتوکسید پارداده می‌شود تا به وزن ثابتی برسد. در این کار پژوهشی، بررسی سینتیکی پلیمر شدن باروش تیتراسیون اسید- بازانجام شده است.

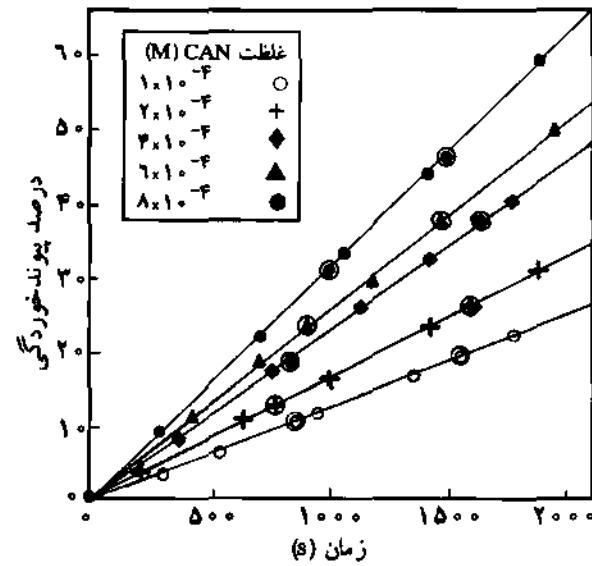
شاهد پیوند خوردنگی

پس از استخراج هوموپلیمر با متابول به مدت ۴۸ ساعت در سوکله، تشکیل پلیمر پیوندی با دستگاه FTIR مدل شیماتس می-۸۱۰۱ شخیص داده شد. ظاهر شدن توار جنبی در 1721 cm^{-1} در پلیمر پیوندی شاهدی برای پیوند خوردنگی است. علاوه بر آن، اثر بازدارنده‌های مشابه مانند هیدروکینون و بتروکینون بررسی و معلوم شده است که با افزایش غلظت بازدارنده، درصد پیوند خوردنگی بی‌درنگ کاهش می‌یابد.

نتایج و بحث

بررسی سرعت واکنش پلیمر شدن پیوندی نسبت به تغییرات غلظت سریک آمونیوم نیترات روی درصد پیوند خوردنگی در محدوده غلظتهاي 4×10^{-4} تا 8×10^{-4} M آغازگر در غلظتهاي ثابت از مونومر و سلولوز بروسي شده است (شکل ۱).

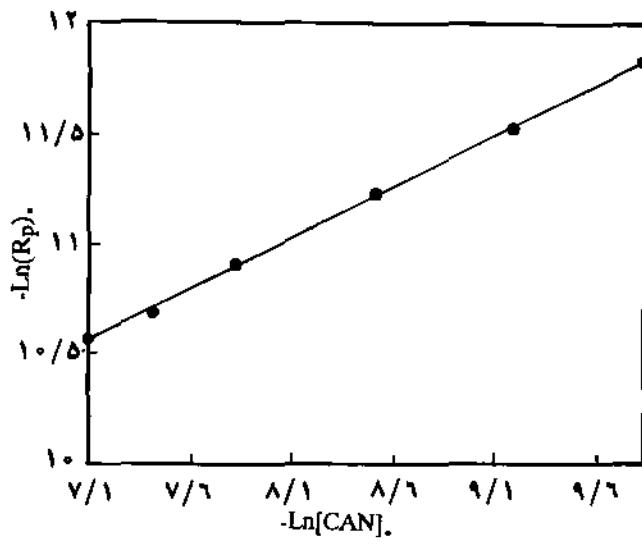
نتایج نشان می‌دهد که با افزایش غلظت آغازگر تا $M = 8 \times 10^{-4}$ درصد پیوند خوردنگی افزایش می‌یابد. در مرحله آغاز با افزایش غلظت آغازگرها، تعداد مکانهای پیوند خوردنگی روی پیکره الیاف سلولوزی بیشتر می‌شود. نتیجه آنکه درصد پیوند خوردنگی با استفاده از ناحیه خطی نمودارهای درصد پیوند خوردنگی بر حسب زمان (شکل ۱) برای هر دار یک متوسط سرعت اولیه پلیمر شدن بدست می‌دهد و با رسم

شکل ۱ - نمودار درصد پیوند خوردنگی بر حسب زمان برای تغییرات غلظت آغازگر در غلظتهاي ثابتی از $M = 8 \times 10^{-4}$ و $[AA] = 0.1\text{ N}$ HNO₃ و دمای $35 \pm 0.1^{\circ}\text{C}$ (نقاط برم صحی در داخل دایره هاست).

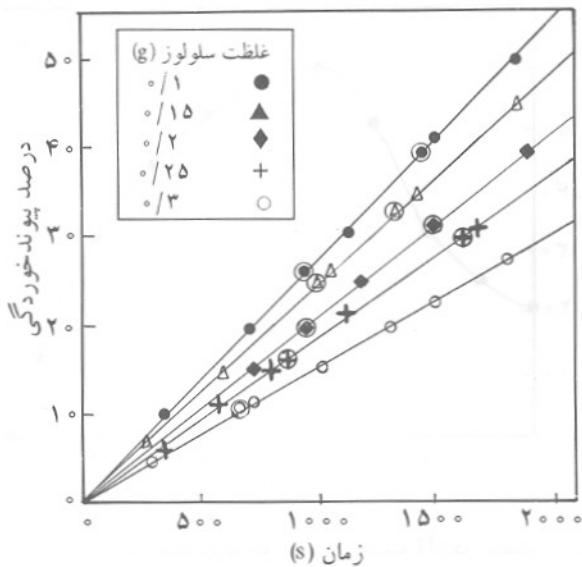
تجربی

مواد سلولوز، آکریلیک اسید و سریک آمونیوم نیترات از شرکت مرک تهیه شده‌اند و آکریلیک اسید در فشار کاهش یافته بصورت تازه، قبل از استفاده تقطیر شده است.

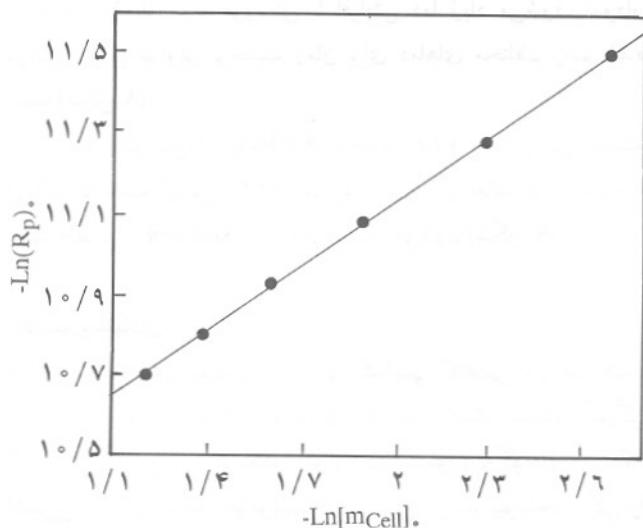
شکل ۲ - نمودار تعیین درجه واکنش نسبت به غلظت آغازگر.

روش پلیمر شدن پیوندی مقدار 8×10^{-4} mL 5 N نیتریک اسید ریقیق (0.1 N) موجود در یک بالن سه دهانه که مجهز به همزن مکانیکی است به مدت ۶۰ دقیقه در دمای 35°C در حمامی با دمای ثابت به صورت پراکنده در می‌آید. گاز آرگون خالص شده از درون سیستم به صورت حباب بطور پیوسته عبور می‌کند. سپس، مقدار 0.2218×10^{-4} M سریک آمونیوم نیترات به محیط واکنش اضافه می‌شود. پس از آن به مدت ۵ دقیقه که جهت تفویض یونهای سریک به داخل ذرات سلولوز و یافتن محل مناسب برای واکنش لازم است فرستاده می‌شود که واکنش در دمای 35°C و با سرعت همزن تقریبی 180 rpm انجام شود. پس از گذشت ۳۰ دقیقه، به اندازه 8×10^{-4} M 0.267 N مونومرا اضافه می‌شود. عبور گاز آرگون خالص بطور پیوسته تا آخر واکنش ادامه می‌یابد. پس از ۶ ساعت پلیمر شدن با افزودن هیدروکینون متوقف شده و مخلوط صاف می‌شود و هوموپلیمر با متابول استخراج می‌گردد. باقی

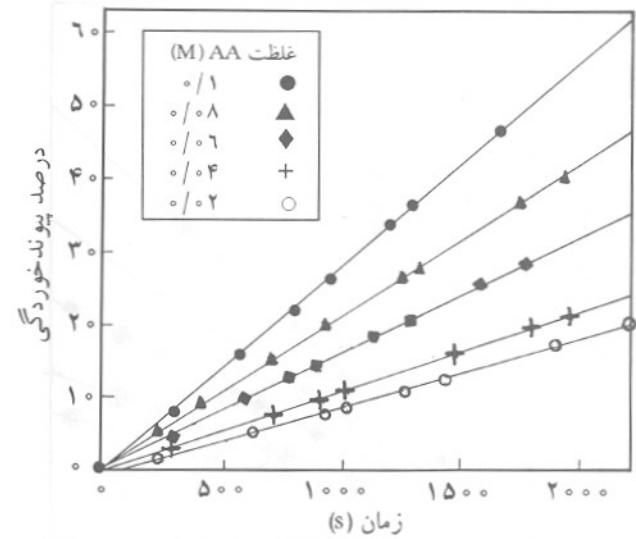

شکل ۵ - نمودار درصد پیوند خوردگی بر حسب زمان برای غلظتهاي متفاوتی از سلولوز در غلظتهاي ثابتی از $[AA] = ۰/۱ M$ متقارنی از آغازگر $[CAN] = ۸ \times ۱۰^{-۴} M$ در دمای $۳۵ \pm ۰/۰ ^\circ C$ و $pH = ۲$ (نقاط برمبنجی در داخل دائرة هاست).

در شکل ۳ برای هر نمودار یک متوسط سرعت اولیه پلیمرشدن بدست می آید و با رسم نمودار $\text{Ln}(R_p)$ - $\text{Ln}([AA])$. خط راستی حاصل می شود که شبیه آن $۰/۴۶$ است. پس می توان نتیجه گرفت که درجه واکنش نسبت به غلظت آغازگر $۰/۴۶$ است (شکل ۲). بستگی سرعت واکنش پلیمرشدن پیوندی نسبت به تغییرات غلظت سلولوز در محدوده $۰/۱ - ۰/۳ g$ سلولوز در mL آب و در غلظتهاي ثابتی از آغازگر مطالعه شده است. نمودار درصد تبدیل مونومر به پلیمر پیوندی بر حسب زمان برای غلظتهاي مختلف مونومر رسم شده است (شکل ۳). با استفاده از ناحیه خطی نمودارهاي درصد تبدیل بر حسب زمان

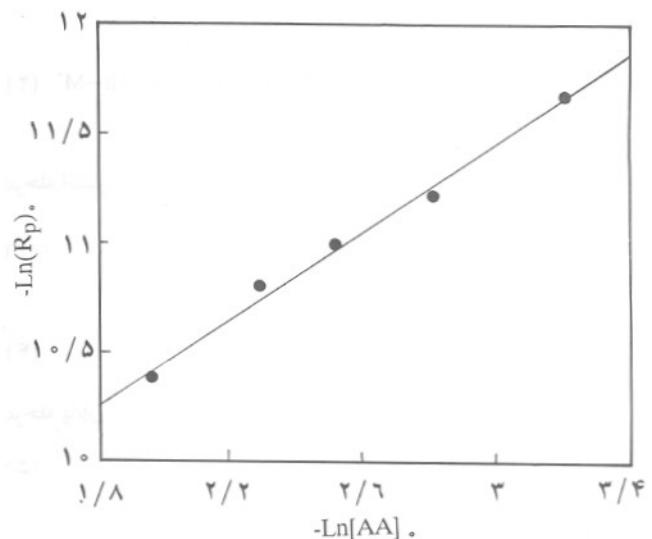
شکل ۶ - نمودار تعیین درجه واکنش نسبت به غلظت سلولوز.

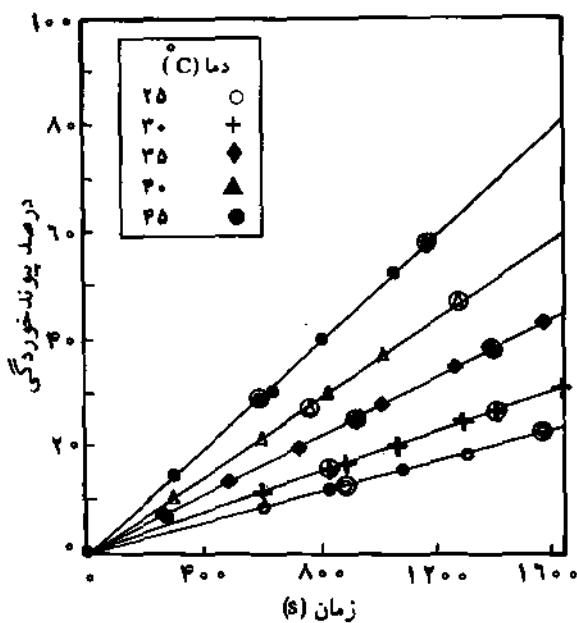
شکل ۳ - نمودار درصد پیوند خوردگی بر حسب زمان در غلظتهاي ثابتی از آغازگر و سلولوز، $M = ۸ \times ۱۰^{-۴} M$ ، $[CAN] = ۸ \times ۱۰^{-۴} M$ ، $m_{Cell} = ۰/۳ g$ در دمای $۳۵^\circ C$ و $pH = ۲$.

نمودار $\text{Ln}(R_p)$ - $\text{Ln}([CAN])$. خط راستی حاصل می شود که شبیه آن $۰/۴۶$ است. پس می توان نتیجه گرفت که درجه واکنش نسبت به غلظت آغازگر $۰/۴۶$ است (شکل ۲). بستگی سرعت واکنش پلیمرشدن پیوندی نسبت به تغیيرات غلظت مونومر در محدوده $۰/۱ - ۰/۰۷ M$ است. نمودار درصد تبدیل مونومر به پلیمر پیوندی بر حسب زمان برای غلظتهاي مختلف مونومر رسم شده است (شکل ۳).

با استفاده از ناحیه خطی نمودارهاي درصد تبدیل بر حسب زمان

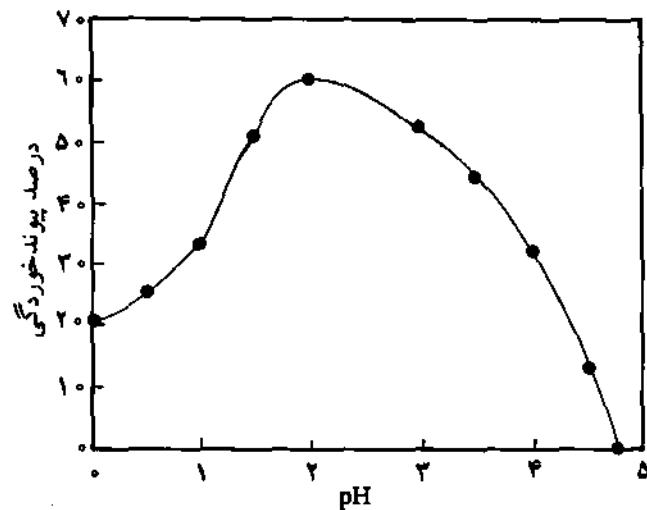
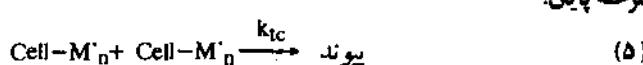
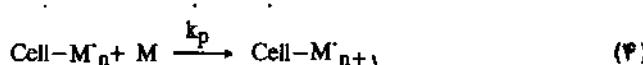
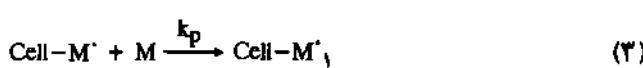
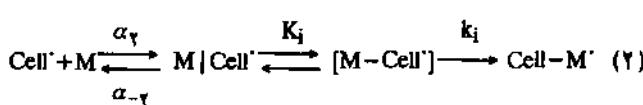
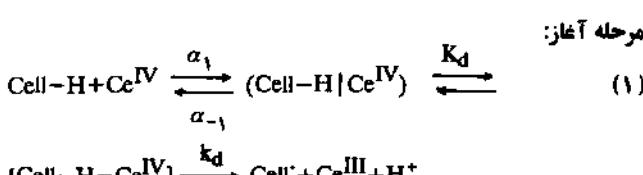

شکل ۴ - نمودار تعیین درجه واکنش نسبت به غلظت مونومر.

شکل ۸- نمودار درصد پیوند خوردنگی بر حسب زمان برای تغییرات دمای واکنش در غلظتهاي ثابتی از $M = 1 \text{ M}$, $[AA] = 8 \times 10^{-7} \text{ M}$, $pH = 2$, $m_{\text{Cell}} = 2/28$ (نقاط برم سنجی در داخل دایره هاست).

سلولوز با یون سریک وارد واکنش شده و رادیکال روی سلوکل تشکیل می شود که در مجاورت مولکولهای مونومر انتشار می یابد. مرافق آغاز تا پایان واکنش به صورت زیر است:

شکل ۷- نمودار درصد پیوند خوردنگی بر حسب pH در غلظتهاي ثابتی از مونومر، آغازگر و سلوکل.

با استفاده از این شکل و رسم نمودار $\ln(R_p)$ - $\ln[m_{\text{Cell}}]$. خط راستی حاصل می شود که شیب آن $52/5$ است و نشان می دهد که درجه واکنش نسبت به سلوکل $5/0$ است (شکل ۶). نتایج بدست آمده از تغییر غلظت نیتریک اسید در مراحل واکنش پلیمر شدن پیوندی در شکل ۷ نشان داده شده است. درصد پیوند خوردنگی با افزایش غلظت اسید سریعاً افزایش می یابد و در $pH = 2$ به مقدار ماکسیمم خود می رسد. با افزایش سدیم هیدروکسید در مراحل پلیمر شدن در شرایطی که $pH = 4/4$ می رسد، پلیمر شدن کاملاً متوقف می شود احتمالاً در این pH یون سریک رسوب می کند.

بستگی سرعت واکنش پلیمر شدن پیوندی به دما در دماهای مختلف از 25°C تا 45°C در شرایط آزمایشی ثابت بررسی و معلوم شده است که درصد پیوند خوردنگی با افزایش دما زیاد می شود. نمودار درصد تبدیل مونومر بر حسب زمان برای دماهای مختلف رسم شده است (شکل ۸).

با رسم نمودار $\ln(R_p)$ - $T/1$ خط راستی بدست می آید که شیب آن برابر $848/5$ بوده و انرژی فعالسازی با توجه به شیب خط برابر $11/61 \text{ kcal/mol}$ حاصل می شود (شکل ۹).

mekanisem پیشنهادی

mekanisem پلیمر شدن پیوندی با سیستم اکسایشی-کاهشی یون سریک-سلولوز در معادله های ۱ تا ۵ نشان داده شده است. سیستم آغازگر اکسایشی-کاهشی یون سریک-سلولوز در این مورد به گونه ای است که کمترین احتمال تشکیل هومopolymer و بیشترین درصد پیوند خوردنگی را می دهد [۱۱]. گروههای هیدروکسیل موجود در زنجیرهای پلیمری

اگر معادله ۱۳ را در معادله ۶ جایگزین کنیم، خواهیم داشت:

$$(R_p = k_p(k_d K_d X_1 / 2k_{ic})^{1/2} [M][Cell-H]^{1/2} [Ce^{IV}]^{1/2}) \quad (14)$$

اگر $K = k_p(k_d K_d X_1 / 2k_{ic})^{1/2}$ را در نظر بگیریم، خواهیم داشت:

$$(R_p = K[AA][Cell-H]^{1/2} [Ce^{IV}]^{1/2}) \quad (15)$$

این نتایج نشان می‌دهد که سرعت واکنش بدست آمده از مکانیسم پیشنهادی در توافق کامل با نتایج تجربی است.

نتیجه‌گیری

سیستم آغازگر اکسایشی-کاهشی یون سریک-سلولوز که برای پلیمرشدن پیوندی مونومرهای وینیلی یا آکریلیک بر روی سلولوز بکار می‌رود از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. از آنجاکه در این سیستم مراکر فعال روی پیکره سلولوز تشکیل می‌شود، کمترین احتمال تشکیل هومولیمر وجود دارد. این سیستم نسبت به سایر آغازگرهای اکسایشی-کاهشی پیشترین مقدار پیوند را ایجاد می‌کند.

برای تایید نتایج بدست آمده در مراحل سینتیک واکنش از روش برم‌سنگی برای اندازه‌گیری مونومر باقیمانده استفاده شد که در توافق کامل با نتایج قلیاسنگی است. بنابراین، روش یادشده بعنوان روشی دقیق جهت بررسی سینتیک واکنشهای پلیمرشدن پیوندی پیشنهاد می‌شود.

بادآور می‌شود که این روش بررسی سینتیکی پلیمرشدن پیوندی را می‌توان برای سیستمهای دیگر با آغازگرهای $\text{CO}(\text{III})$, $\text{V}(\text{V})$, $\text{Mn}(\text{III})$ و $\text{Fe}(\text{II})$ از قبیل الکلها، آینه‌ها، پلی(وینیل الکل)، نشاسته و پلی‌آمیدها بکار برداشت.

قدرتانی

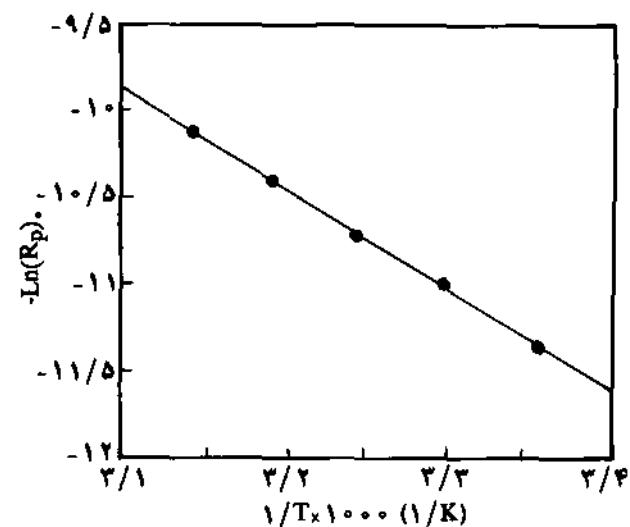
بدین وسیله از دکتر علی اکبر انتظامی برای توضیحات ارزنده و مفیدشان قدردانی می‌شود.

مراجع

1 Casinos I.; *Polymer*; **35**, 3, 606-15, 1994.

2 Lepoutre P.; *J. Appl. Polym. Sci.*; **19**, 1257-68, 1975.

3 Hebish A. and Guthrie J. T.; *The Chemistry and Technology*

شکل ۹- نمودار تعیین انرژی فعالسازی واکنش.

نشانه مونومر است. K_i و K_d ثابت‌های تعادلی اند و k_p ، k_d و k_{ic} ثابت‌های سرعت‌اند. α ها ثابت‌های نفوذ گونه‌ها بین محیط خود و حالت مناسب برای اجزای برهم‌کش کننده‌اند. با درنظر گرفتن اصل حالت پایا، برای مکانیسم پیشنهادی نتایج زیر بدست آمده است:

$$R_p = k_p[M][Cell-M_n] \quad (6)$$

$$R_i = R_d = k_d[Cell-H-Ce^{IV}] = k_d K_d [Cell-H][Ce^{IV}] \quad (7)$$

$$R_i = (\alpha_1/\alpha_{-1})k_d K_d [Cell-H][Ce^{IV}] \quad (8)$$

اگر (α_1/α_{-1}) را مساوی X_1 در نظر بگیریم، داریم:

$$R_i = k_d K_d X_1 [Cell-H][Ce^{IV}] \quad (9)$$

$$R_T = R_{ic} = 2k_{ic}[Cell-M_n]^{\gamma} \quad (10)$$

با درنظر گرفتن اصل حالت پایا:

$$R_i = R_T \quad (11)$$

$$k_d K_d X_1 [Cell-H][Ce^{IV}] = 2k_{ic}[Cell-M_n]^{\gamma} \quad (12)$$

$$[Cell-M_n]^{\gamma} = (k_d K_d X_1 / 2k_{ic})^{1/2} [Cell-H]^{1/2} [Ce^{IV}]^{1/2} \quad (13)$$

- 2633, 1965.
- 8 Iwakura Y., Kurosaki T., Uno K. and Imai Y.; *J. Polym. Sci.*; **C4**, 673, 1964.
- 9 Hebish A. and Mehta P. C.; *J. Appl. Polym. Sci.*; **12**, 1625, 1968.
- 10 Kulkarni A. Y. and Mehta P. C.; *J. Appl. Polym. Sci.*; **12**, 1321, 1968.
- 11 Fernandez M. J.; *J. Appl. Polym. Sci.*; **41**, 2221-40, 1990.
- of Cellulose Copolymers; Springer Verlag, New York, 1981.
- 4 McDowall D. J., Gupta B. S. and Stannett V. T.; *Prog. Polym. Sci.*; **10**, 1, 1984.
- 5 Battacharyya S. N. and Maldas D.; *Prog. Polym. Sci.*; **10**, 171, 1984.
- 6 Mansour O. Y. and Nagaty A.; *Prog. Polym. Sci.*; **11**, 91, 1985.
- 7 Kulkarni A. Y. and Mehta P. C.; *J. Appl. Polym. Sci.*; **9**,